

bilag 09-01 af 14. oktober 1996, ikke rigtigt. Forslagsstillerne påstår her at have fået dokumenteret, at når folketingsmedlemmer tager deres ægtefælle med på rejse til udlandet, f.eks. til FN, så er denne rejse skattefri for ægtefællen, mens en privatansat vil være skattepligtig, hvis ægtefællen medtages på en rejse betalt af firmaet.

Det passer ikke. Faktisk siger jeg i mit svar, at de samme regler gælder, uanset om der er tale om en privat arbejdsgiver eller en offentlig arbejdsgiver. Reglerne for deltagelse i tjenesterejser for politikeres ægtefæller er nøjagtig de samme som dem, der gælder for privatansattes ægtefæller, nemlig at der ikke skal ske beskatning, hvis ægtefællens deltagelse i rejsen er forretningsmæssigt eller tjenstligt begrundet.

Når en arbejdsgiver betaler en forretnings- eller tjensterejse for sine medarbejdere, vil værdien heraf for medarbejderen ikke være skattepligtig. Men hvis medarbejderen opnår en rabat på rejsens pris, skal rabatten tilfalde arbejdsgiveren.

Hvis medarbejderen f.eks. ombytter sin billet til to billige billetter og lader sin ægtefælle benytte den ene billet, skal arbejdsgiveren – medmindre ægtefællens deltagelse også er erhvervs-mæssigt begrundet – kun betale den billige billet, som medarbejderen benytter.

Når en offentligt ansat, og det gælder også for en politiker, uretmæssigt tager sin ægtefælle med på det offentliges regning, er udgangspunktet, at den pågældende skal tilbagebetale den del af regningen, som vedrører ægtefællens rejse, og dermed opstår der slet ikke noget skattemæssigt spørgsmål.

Punkt to i forslaget kan vi komme hurtigt hen over. Jeg er ikke bekendt med eksistensen af danske politikere med bopæl i udlandet, som er valgt eller udpeget til at varetage danske interesser.

Det er muligt, at man her tænker på den danske EU-kommissær, som i sagens natur har bopæl i udlandet, men det er EU-kommissærens klare opgave at varetage Fællesskabets interesser og ikke de nationale interesser, så kommissæren falder klart uden for forslaget her. I øvrigt gælder der for parlamentsmedlemmernes vedkommende nogle traktatmæssige bestemmelser, som skal overholdes.

De personer, der er nævnt under punkt tre, falder også uden for forslaget. Nu taler vi ikke længere om politikere, men om personer i almindelighed med bopæl i Danmark. Er man ansat til at varetage officielle danske interesser i

danske eller internationale organer, skal man efter forslaget underkastes normal dansk beskatning, men jeg kan ikke se problemet for en person, der er ansat i et dansk organ, for en sådan person med en dansk arbejdsgiver må vel i sagens natur være fuldt skattepligtig til Danmark af sin globale indkomst.

For personer ansat i internationale organer gælder formentlig i alle tilfælde, at de er ansat til at varetage det pågældende organs interesser og ikke danske interesser. Eksempelvis må selv menige medarbejdere i EU mere eller mindre afsværgede deres nationalitet, når de bliver ansat. Endvidere gælder også her, at Danmark har påtaget sig nogle traktatmæssige forpligtelser, som vi ikke bare kan løbe fra. Man skal desuden heller ikke helt glemme, at EU-ansatte betaler skat til EU af deres løn.

Endelig er der som det sidste punkt pensionsordningerne, men de er som hovedregel ikke omfattet af bestemmelserne om skattefrihed i de internationale aftaler, og løbende pensioner beskattes derfor efter skattelovgivningens almindelige regler. Undtagelsen herfor er løbende pensioner efter et ansættelsesforhold i EU, hvor der er national skattefrihed i medfør af en forordning helt tilbage fra 1969; til gengæld beskattes sådanne pensionsudbetalinger af EU selv. Hvad angår de herostratisk berømte frivillige supplerende pensionsordninger for medlemmer af Europa-Parlamentet, har jeg allerede tilkendegivet over for Skatteudvalget, at løbende udbetalinger fra sådanne ordninger er skattepligtige i Danmark.

Sammenfattende vil jeg sige, at de eneste steder, hvor der ikke er tale om en såkaldt normal dansk beskatning, er de steder, hvor Danmark har indgået traktater, der forhindrer Danmark i at foretage en sådan beskatning.

Og der er ikke noget som helst mærkeligt i, at Danmark indgår sådanne traktater. Det gør andre lande også. Sådan er det nu engang i det internationale samkvem. Regeringen har ikke til hensigt at lade Danmark udtræde af en række traktater og konventioner blot for at kunne beskatte det formentlig stærkt begrænsede antal personer, der er tale om.

Regeringen kan af klare grunde ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Når skatteministeren henviser til de internationale aftaler, så vil jeg godt spørge, om det skal